

ΝΟΙΑΣΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΑΞΗ ΣΟΥ

ΚΑΙ ΟΧΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΡΤΗ ΣΟΥ

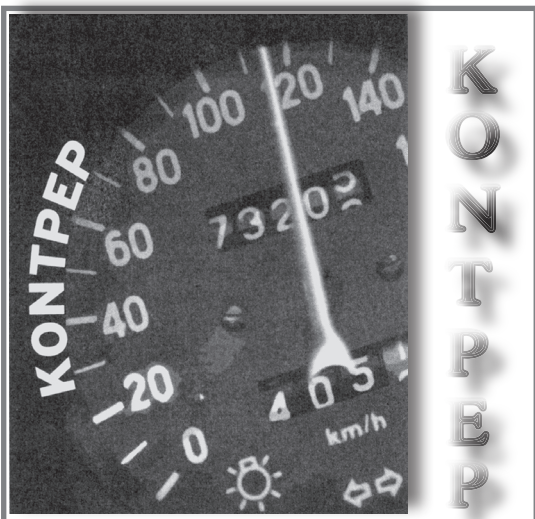
Περιεχόμενα

- 🏍️ ΚΟΝΤΡΕΡ, σελ 2
- 🏍️ Νίκη στο δικαστήριο της Pizza Fan Σεπολίων, σελ 2
- 🏍️ ACS ΑΛΙΜΟΥ & ΓΛΥΦΑΔΑΣ δέκα μήνες κινητοποιήσεων, σελ 3
- 🏍️ PRAKTIKER Hellas άλλη μια δολοφονία εργάτη, σελ 4
- 🏍️ Νοιάσου για την τάξη σου και όχι για την πάρτη σου, σελ 4
- 🏍️ Ανδρέα Κουρή μη ξεχνάς μας χρωστάς... σελ 5
- 🏍️ Κανένας συνάδελφος δεν είναι μόνος του- ούτε στα Ιωάννινα, σελ 6
- 🏍️ Pizza Domino's: Ο καθημερινός αγώνας για επιβίωση γίνεται reality show, σελ 7
- 🏍️ Να τους βγάλουμε το μάτι, σελ 7
- 🏍️ Μια απεργία (ACS) που κράτησε 7 χρόνια, σελ 8

Τεύχος αφιερωμένο στην
μνήμη του Λουκά Μ.

ένα υπερρεαλιστικό πειρατικό ρεσάλτο αφιερωμένο στις 14 απολύσεις στη speedex * που μετατράπηκαν σε 25 εθελούσιες * με το μέλλον αβέβαιο * και το τηλεφωνικό κέντρο σε αναμονή*

το μαύρο πανί με τη λευκή νεκροκεφαλή εμφανίστηκε στο βάθος του ορίζοντα - ο σώζων εαυτόν σωθήτω φωνάξαν με μια φωνή μούτσοι και καπεταναίοι * και σαν τα ποντίκια άρχισαν όλοι να πηδούν απ' το καράβι * ο καθένας για πάρτη του * όπως επιβάλλουν τα ήθη των συνθηκολογημένων * συνελεύσεις, συλλογικές αποφάσεις, στρατηγική κι αγώνας στο καλάθι των αχρήστων * κανιβαλισμός και φάτους όλους πριν σε φάνε * πανικός αντί για ψυχραιμία * υποταγή αντί για αντίσταση * ο ρεαλισμός του από χέρι χαμένου * που αντί να πάρει μια ανάσα και να σκεφτεί βάζει τα πόδια στη πλάτη και τρέχει * μακριά από τον εχθρό * από τον ίδιο του τον εαυτό - κι έτσι ο πανικός βρίσκει το χρόνο να αλλάξει πρόσωπο * μεταμορφώνεται * φοράει τη μάσκα του κι εκεί που γίνεται χαμός * νάτος, νάτος πετιέται * ο συνδικαλισμός * κάποιοι κακοπροαίρετοι θα πουν εργοδοτικός - μα πάνω απ' όλα μεθοδικά υποχωρητικός * να ανοίγει τις μπουκαπόρτες * τις κερκόπορτες - και να ουρλιάζει πως μόνο έτσι δεν θα αλωθεί το πλοίο * η πόλη - μόνο αν δεν προβληθεί καμιά αντίσταση θα σωθούμε από τις ορδές των αφεντικάνων πειρατών * γιατί ίσως έτσι μας λυπηθούν * ίσως να εκτιμήσουν τη σύνεση του σκυμμένου - και καθώς θα είμαστε γονατιστοί μπορεί να επιλέξουν να αστοχήσουν - να μη μας πάρουν το κεφάλι * μόνο την αξιοπρέπεια και την ελεύθερη βούληση - ζήτω λοιπόν οι ρεαλιστές * ζήτω η εργασιακή ειρήνη και οι κοινωνικοί εταίροι * αυτοί θα κληρονομήσουν τη βασιλεία των αφεντικών * των αφεντικάνων πειρατών - κι όχι της γης οι κολασμένοι * κρατήστε λοιπόν τα ψίχουλα που σας πέταξαν και τα βαφτίσατε φρατζόλα * εμείς δεν πρόκειται να αρκεστούμε σε τίποτα λιγότερο απ' το στόλο σας!

άλλη μια ΝΙΚΗ

ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΩΣΗ του ΑΓΩΝΑ στην PIZZA FAN ΣΕΠΟΛΙΩΝ

Στις 4 Φλεβάρη 2014 πραγματοποιήθηκε το δικαστήριο της συναδέλφισσας Π.Π. για την ακύρωση της εκδικητικής της απόλυσης από το κατάστημα της Pizza Fan Σεπολίων. Η αγωγή της συναδέλφισσας περιελάμβανε επιπλέον την απαίτηση να αναγνωριστεί η υπαλληλική της ιδιότητα (απολύθηκε με αποζημίωση εργάτη) καθώς και οι πραγματικές ώρες και ημέρες εργασίας που, όπως έχει γίνει κανόνας στην εν λόγω αλυσίδα, ήταν περισσότερες από αυτές της σύμβασής της.

Η απόφαση της δίκης βγήκε στα μέσα Μαΐου. **Ακύρωση της απόλυσης της συναδέλφισσας, πληρωμή μισθών υπερημερίας καθώς και ποσό για ηθική βλάβη. 10.500 ευρώ συνολικά. Η απόφαση αυτή αποτελεί μεγάλη νίκη για τα σωματεία ΣΒΕΟΔ και ΣΣΜ και τους αγώνες τους στην pizza fan.** Νίκη και για όσες συλλογικές ομάδες, άνεργους κι εργαζόμενους από άλλους κλάδους συμμετείχαν με τον τρόπο τους σε αυτούς τους αγώνες. Η απόφαση δικαιώνει νομικά πλέον τις καταγγελίες των σωματείων εναντίον της pizza fan Σεπολίων, που δεν απέχουν από εργασιακές συνθήκες που ισχύουν για κάθε κατάστημα της pizza fan πως η αυθαιρεσία τους έχει όρια. Όταν κάποιο μέλος σωματείου κατόπιν διεκδικήσεων απολύεται, και μετά από αγώνα παίρνει πίσω τη δουλειά, οι υπόλοιποι/ες εργαζόμενοι/ες αντιλαμβάνονται πως όταν τα σωματεία παλεύουν, κερδίζουν αγώνες και άρα είναι άξια εμπιστοσύνης. Επίσης αποδεικνύεται πως τα καθεστώτα που το κάθε αφεντικό εφαρμόζει, μπορούν να ανατραπούν. Αναμένουμε την εκδίκαση της υπόθεσης της Π.Π. στις 10/12 για τα δεδουλευμένα καθώς και της Ι.Μ. που εργαζόταν στο ίδιο κατάστημα στις 17/12.

ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΚΗ

Τα αφεντικά της Pizza Fan Σεπολίων, ονόματι Πρινάρης και Στρατουδάκη, επέλεξαν να εκπροσωπηθούν από τον κ. Μερκεούλια, τον δικηγόρο που χειρίζεται γενικότερα τις υποθέσεις της Pizza Fan και ο οποίος πολύ συχνά βρίσκεται σε δίκες και σε τριμερές συναντήσεις στην Επιθεώρηση Εργασίας για διάφορα αφεντικά του εν λόγω brand name. Όπως, μάλιστα, ο ίδιος έχει δηλώσει, είναι ο νομικός σύμβουλος της μητρικής εταιρείας, ο αρμόδιος να βγάζει κάθε φορά το φίδι από την τρύπα σε εργατικά ζητήματα που προκύπτουν στα καταστήματα franchise - παρόλο που στα καταστήματα αυτά υπεύθυνος για το προσωπικό είναι ο εκάστοτε εργοδότης.

Πέραν όμως της συγκεκριμένης επιλογής δικηγόρου (ή επιβολής κι ανάθεσης;) - και ό, τι αυτό μπορεί να συνεπάγεται και να κάνει ξεκάθαρη τη σχέση και εξάρτηση, στρατηγική και χρηματική, καταστήματος και μητρικής - τα αφεντικά του καταστήματος Σεπολίων έσυραν στο δικαστικό μέγαρο πέντε από τους εργαζόμενους, είτε απειλώντας, είτε τάζοντας περισσότερες ώρες εργασίας, ώστε να καταθέσουν ψευδείς ένορκες μαρτυρίες λίγο πριν από την ημέρα της εκδίκασης

Η ΑΛΗΛΕΓΓΥΗ Η ΣΥΝΑΔΕΛΦΙΚΗ ΣΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΦΕΡΝΕΙ ΤΑΡΑΧΗ!

Pizza Fan: Ένα call center-κάτεργο, όπως όλα τ' άλλα...

Το να δουλεύεις σε τηλεφωνικό κέντρο δεν έχει καθόλου... fun. Και πώς θα μπορούσε να έχει, όταν μιλάμε για ημιπασχόληση (ή να το πούμε «ημιαναεργία» καλύτερα;), για ανύπαρκτα διαλείμματα, για πίεση στις πωλήσεις έξτρα προϊόντων (όπως τα αναψυκτικά, οι μπίρες και τα γλυκά), για υπερωρίες που πληρώνονται στο χέρι, για γελοίες επιβραβεύσεις όσων πιάνουν τους στόχους των έξτρα πωλήσεων και άλλα πολλά.

Η Pizza Fan δεν διεκδικεί δάφνες ποιότητας για τις εργασιακές συνθήκες που επικρατούν στα κότερά της. Αυτό το ξέρουμε όλοι είτε δουλεύουμε εκεί είτε όχι. Μπορούμε εύκολα να το καταλάβουμε από τις αντιδράσεις της εταιρείας στις καταγγελίες που έχουν δημοσιεύσει ανά καιρούς οι Pizza Fan Workers - επιτροπή εργαζομένων στην Pizza Fan (περισσότερα εδώ: pizzafanworkers.blogspot.com) σχετικά με τις μαύρες εργασιακές συνθήκες που επικρατούν στα καταστήματα και την ύπαρξη καμερών για την επίβλεψη των εργαζομένων. Μνημειώδης είναι και η αναισθησία των υπευθύνων για τα εργατικά δυστυχήματα, απόρροια των εντατικοποιημένων συνθηκών εργασίας. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι ο θάνατος της Ράνγκα Νικόλοβα (38 χρονών, εργάτρια στην κουζίνα σε κατάστημα της Pizza Fan στην Πάτρα. Βρέθηκε νεκρή εν ώρα εργασίας, κλειδωμένη μέσα στο κατάστημα στις 14 Γενάρη

της υπόθεσης. Όλοι και όλες τους κατέφθασαν συνοδεία των αφεντικών, Πρινάρη και Στρατουδάκη, και όλη η διαδικασία πραγματοποιήθηκε υπό την εποπτεία τους. Από την πλευρά των σωματείων παρευρέθησαν μέλη από το Σωματείο Σερβιτόρων Μαγειρών (ΣΣΜ) και ένα από τη Συνέλευση Βάσης Οδηγών Δικύκλων (ΣΒΕΟΔ) καθώς και ο συνάδελφος Π.Π.

Κατά τη διάρκεια των καταθέσεων, τα αφεντικά δασκάλεσαν τους εργαζόμενους τους να απαντήσουν καταφατικά σε όσα ρωτούσε η δικαστική υπάλληλος. Επίσης τους διέταζαν να μην σκύβουν το κεφάλι, ένδειξη προφανούς ντροπής, αλλά εκείνοι τους αγνόησαν κατά την παρουσία της συναδέλφου. Στις καταθέσεις τους, υπέγραψαν πως κανείς και καμία πότε δεν έχει δουλέψει παραπάνω ώρες και ημέρες από αυτό που αναγράφεται στη σύμβαση, πως στην πιτσαρία που εργάζονται τα αφεντικά τους είναι απολύτως τυπικά, πως απέλυσαν την Π.Π. για οικονομοτεχνικούς λόγους και πως έχουν δει την Π.Π. να δουλεύει σε κρεοπωλείο στην Ομόνοια (!!). Παρόλα αυτά, μία από τις ψευδομάρτυρες ζήτησε επιτόπου συγγνώμη στην Π.Π. ενώ μια δεύτερη της είπε πως το έκανε για να καταφέρει να πάρει σύνταξη. Σε προσωπικές κουβέντες που έγιναν κατόπιν με όλους τους, φάνηκε πραγματικά πως κανείς τους δεν είχε ιδέα τι υπέγραψε.

Την ημέρα της εκδίκασης της υπόθεσης, η αίθουσα ήταν γεμάτη με αλληλέγγυους-ες και η έκπληξη για τα αφεντικά της Pizza Fan δεν άργησε να έρθει. Μέλος του σωματείου ΣΒΕΟΔ που δουλεύει ακόμα στο κατάστημα Σεπολίων, συνάδελφος της Π.Π. για σχεδόν 1 ½ χρόνο, εμφανίστηκε λίγο πριν ξεκινήσει η δίκη και άφησε αποσβολωμένους αφεντικά και δικηγόρο. Η συνάδελφος Κ.Π. παρενέβη και υπερασπίστηκε τα λεγόμενα της Π.Π. περιγράφοντας το αληθινό καθεστώς εργασίας και την καθημερινή πραγματικότητα που επικρατεί σε αυτό το κατάστημα, τα όσα ζει και βλέπει η ίδια, την άκρατη εργοδοτική αυθαιρεσία και τις συνεχείς παραβιάσεις της εργατικής νομοθεσίας.

Στη συνέχεια παρουσιάστηκε ένας από τους ψευδομάρτυρες, αδερφός του ενός αφεντικού, ονόματι Μιχάλης Στρατουδάκης, ο οποίος προφανώς δεν είχε μάθει καλά το ποίημα του και έτσι, άδοξα υπέπεσε σε «λανθασμένες» για τα αφεντικά «ειλικρινείες». Ενώ, αρχικά, ισχυρίστηκε πως η Π.Π. απολύθηκε για οικονομοτεχνικούς λόγους και άρα το προσωπικό μειώθηκε, σε ερώτηση του προέδρου για τον αριθμό των εργαζομένων την παρούσα στιγμή στο μαγαζί, αυτός ισχυρίστηκε πως είναι μεγαλύτερος από αυτόν προ της απόλυσης της Π.Π.

Τα μέλη των σωματείων έθεσαν πολύ καλά στα αφεντικά της Pizza Fan και σε κάθε αφεντικό πως απέναντι τους δεν έχουν φοβισμένα ανθρωπάκια να παρακαλάνε για τρία μεροκάματα. Αλλά έχουν ανθρώπους που στέκονται δίπλα στους συναδέλφους τους και που καταλαβαίνουν πως η λύση για τα προβλήματα της εξαθλίωσης που ζούμε δεν είναι να κάνουμε τα στραβά μάτια στα αφεντικά και τις παράλογες απαιτήσεις τους, αλλά να απαντάμε σε αυτούς συλλογικά.

2013. Οι πρώτες εκτιμήσεις έλεγαν πως η κοπέλα πέθανε από καρδιά. Το θέμα κουκουλώθηκε...), το τροχαίο που είχε πριν δύο μήνες διανομέας από το κατάστημα Pizza Fan Κυψέλης (τροχαίο εν ώρα εργασίας με αποτέλεσμα να τον τραυματισμό του που τον έθεσε εκτός δουλειάς. Όταν κάλεσε στο μαγαζί για να ενημερώσει, το πρώτο πράγμα που τον ρώτησε η υπεύθυνη ήταν αν χάλασαν οι πίτσες από τη πτώση. Συνάδελφός του που έσπευσε στο σημείο του ατυχήματος για συμπαράσταση, δέχτηκε παρατηρήσεις από την υπεύθυνη: «Φύγε από εκεί, κρυώνουν οι πίτσες» και «οι πελάτες κάνουν παράπονα»), η εκδικητική απόλυση εργαζόμενης στο κατάστημα Pizza Fan Σεπολίων λόγω συνδικαλιστικής δράσης. (Άρθρο και σελ 2)

[...] Για αυτό ακριβώς πρέπει, σε κάθε τηλεφωνικό κέντρο, να οικοδομούμε σχέσεις σεβασμού, κατανόησης και αλληλεγγύης με τους συναδέλφους μας, αναγνωρίζοντας στο πρόσωπό τους το σύμμαχο μας απέναντι στο αφεντικό και όχι τον αντίπαλο που θα μας πάρει το μπόνους -άλλωστε όσοι «συνάδελφοι» θέλουν να μοιάσουν στα αφεντικά τους, θα αντιμετωπίζονται το ίδιο με αυτά.

Proledialers - τηλεφωνη(ρι)ές

(proledialers@espivblogs.net /// proledialers@espiv.net)

ACS ΑΛΙΜΟΥ

ΘΑ ΣΥΝΕΧΙΣΟΥΜΕ ΜΕΧΡΙ ΤΗΝ ΔΙΚΑΙΩΣΗ

ACS ΓΛΥΦΑΔΑΣ

Το ιστορικό

Στις 31 Ιουλίου του 2013 και χωρίς καμιά προειδοποίηση η ACS Αλίμου (Αφοί Σακκά Ο.Ε.) κλείνει νύχτα και πετά τους εργαζόμενους στο δρόμο χωρίς να καταβάλει μισθούς και αποζημιώσεις. Στις αρχές Σεπτεμβρίου του 2013 το ίδιο συμβαίνει και στην ACS Γλυφάδας (Παχούμας Ο.Ε.), ενώ ταυτόχρονα το πελατολόγιο καθώς και το σύνολο των εργασιών μεταφέρονται στο νέο κατάστημα της ACS Αργυρούπολης (Λάζαρης Ε.Ε.) με καθεστώς μη-μονιακών ατομικών συμβάσεων των 500 ευρώ.

Μέχρι σήμερα και με την ενεργό στήριξη της τοπικής κοινωνίας έχουμε κάνει δεκάδες παρεμβάσεις στο κατάστημα της ACS Αργυρούπολης και στα νότια προάστια (μοιράσματα προκηρύξεων και της εφημερίδας του σωματείου με αναφορές στο θέμα, μικροφωνικές, πορείες, μοτοπορείες, τρικάκια, δημόσιες εκδηλώσεις με θέμα τον αγώνα των εργαζομένων και το φεουδαρχικό σύστημα δικαιόχρησης – franchise).

Επιπλέον, η κοινωνικοποίηση του λόγου του σωματείου, η ανάλυσή μας για το εργασιακό κάτεργο που ονομάζεται franchise, γίνεται καθημερινά κοινός τόπος σε δεκάδες, εκατοντάδες και σε βάθος χρόνου χιλιάδες ανθρώπους που εξετάζουν το εργασιακό καθεστώς αυτών των «αλυσίδων» είτε είναι ταχυμεταφορικές (courier) είτε ταχυφραγεία (delivery) είτε φροντιστήρια μέσα από την ταξική οπτική των απολυμένων, των αλληλέγγυων και του σωματείου.

Στόχος μας είναι να σπάσει ο πληρωμένος μονόλογος των εταιρειών «της εταιρικής κοινωνικής ευθύνης» που καταστρατηγούν τα εργασιακά δικαιώματα και μας οδηγούν στο 19ο αιώνα, των εταιρειών όπως η ACS που δεν παρέχει εξοπλισμό προστασίας και μηχανάκια εταιρείας στους κούριερ:

* η ACS που έχει επιβάλει τη χρήση P.D.A, ενός φορητού ηλεκτρονικού υπολογιστή που παρακολουθεί το στίγμα των εργαζομένων μέσω δορυφόρου GPS, ενός συστήματος που ως μόνο στόχο έχει να εντατικοποιεί, να ελέγχει και να αξιολογεί τους εργαζόμενους σε κάθε τους κίνηση

* η ACS που απολύει χωρίς να καταβάλει μισθούς και αποζημιώσεις στους εργαζόμενους

* η ACS που, ενώ υπερήφανα διαφημίζεται ως η ταχυμεταφορική εταιρεία με τα 350 υποκαταστήματα στην Ελλάδα και το εξωτερικό, δεν αναγνωρίζει κανένα δικαίωμα παρά μόνο υποχρεώσεις στους 3.500 υπαλλήλους της

Το δικαστήριο, της ACS Αλίμου είχε ορισθεί για τις 5 Ιούνιο. Πήρε αναβολή λόγω των εκλογών. Αναμένουμε και προετοιμαζόμαστε για τη νέα ημερομηνία...

* η ACS που κρύβεται πίσω από το σύστημα δικαιόχρησης και προσπαθεί να μας πείσει πως οι προϊστάμενοι που διορίζει στα υποκαταστήματά της είναι τα πραγματικά αφεντικά και οι μόνοι υπόλογοι για την καταπάτηση κάθε έννοιας εργατικού δικαίου.

* η ACS που με μνύσεις προσπαθεί να φοβίσει τους εργαζόμενους και να ποινικοποιήσει τη συνδικαλιστική δράση:

α) είτε της Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου (Σ.Β.Ε.Ο.Δ.) (επιστράτευση μπράβων εναντίον του σωματείου και ψευδή καταμήνυση για την απεργία της 10ης Ιουλίου 2007 που απαιτούσε την επαναπρόσληψη 19 συναδέλφων, που τελικά δικαιωθήκαμε, δεσ και σελ 8)

β) είτε του Σωματείου Εργαζομένων Ταχυδρομικών Ταχυμεταφορικών Επιχειρήσεων Αττικής (Σ.Ε.Τ.Τ.Ε.Α.) (μίνυση εναντίον του σωματείου για την απεργία της 8ης Οκτώβρη 2013, το οποίο μεταξύ άλλων απαιτούσε την άμεση καταβολή των δεδουλευμένων στους εργαζόμενους της ACS Αλίμου και Γλυφάδας).

* η ACS που έχει κορόνα στο κεφάλι της καταστήματα σαν του **Αμαρουσίου που διευθύνει ο διαβόητος για τη φασίζουσα συμπεριφορά του Σταύρος Σαββάκης σε αρμονική συνεργασία με τον εν ενεργεία λιμενικό Άγγελο Σιαφίκο που μέχρι και την τελευταία φορά που απασχόλησε το σωματείο εργαζόταν (χωρίς να εμφανίζεται στον αντίστοιχο πίνακα) ως «υπεύθυνος προσωπικού» στις διάδοχες επιχειρήσεις της ACS από το 2004 και στις επιθεωρήσεις εργασίας τον εμφανίζουν ως «φίλο του αφεντικού που απλά περνάει για ένα γεια». Η ACS των Σαββάκη-Σιαφίκο που με ύβρεις, απειλές και σεξιστικά σχόλια που εκτοξεύουν προς πάσα κατεύθυνση φροντίζουν για την «παραγωγικότητα» της χειρότερης γαλέρας του στόλου που στους κύκλους των κούριερ είναι το υπ' αριθμόν ένα κατάστημα της ACS προς αποφυγήν.**

Αυτό που η ACS πεισματικά αρνείται να παραδεχτεί είναι πως δεν έχει κανένα ηθικό φραγμό και θα συνεχίσει να εφαρμόζει οποιαδήποτε αντεργατική πολιτική προκειμένου να διασφαλίσει τα κέρδη της, να συνεχίσει να πλουτίζει από την καλοστημένη απάτη της δικαιόχρησης, από τον αποκλεισμό των εργαζομένων από την εταιρική συνδικαλιστική εκπροσώπηση λόγω του μεθοδευμένου κατακερματισμού, της ενιαίας σε εξουσίες μητρικής εταιρείας, σε 350 κομμάτια.

[...] Αυτό που η ACS τελικά θα αναγκαστεί να αντιμετωπίσει είναι το γεγονός πως ο αγώνας των απολυμένων της ACS Αλίμου – Γλυφάδας δεν είναι ένας μεμονωμένος αγώνας αλλά η αντανάκλαση του μερικού στο γενικό και γι' αυτό δεν οριοθετείται στα στενά πλαίσια ενός συγκεκριμένου καταστήματος. Για μας, ο συγκεκριμένος αγώνας βρίσκεται το εργασιακό του αντίστοιχο στους αγώνες των εργαζομένων στα φροντιστήρια «Ανέλιξη» στην Ηλιούπολη που, αρνούμενοι τις μεθοδεύσεις της εργοδοσίας, τις διάδοχες επιχειρήσεις, την καταχρηστική άσκηση του διευθυντικού δικαιώματος και τις απολύσεις, υπερασπίζονται τα οκτώ χρόνια της δουλειάς τους, τη Συλλογική Σύμβαση Εργασίας και την αξιοπρέπειά τους· στους ντελιβεράδες, τους ψήστες, τους μάγειρες και τους λαντζέρηδες της Pizza Fan που, απηφώντας το φόβο της ανεργίας και της απόλυσης, αντιστέκονται και οργανώνουν τον ταξικό αγώνα στα κάτεργα της εστίασης· σε όλους τους εργαζόμενους των «αλυσίδων» που, σε αντίθεση με τα αφεντικά, δεν τις νιώθουν σαν χρυσή καδένα στο λαιμό αλλά σαν σιδερένια μπάλα στα πόδια. [...]

Ο αγώνας των απολυμένων της ACS είναι ένας αγώνας που αφορά το σύνολο της κοινωνίας και βρίσκει τον εαυτό του, το ταξικό του αντίστοιχο, σε κάθε αγωνιζόμενο άνθρωπο είτε στο φροντιστήριο της δίπλα γειτονιάς είτε στα βουνά της Χαλκιδικής. Με λίγα λόγια είναι ένας αγώνας που διεξάγεται στη βάση της κοινωνίας.

Είναι αγώνας όλων μας.

Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου - Επιτροπή Εργαζομένων Αλίμου / Γλυφάδας

Αλληλέγγυοι – Αλληλέγγυες από τα Νότια Προάστια

Φλεβάρης 2014.

Αναδιάρθρωση στη speedex.

Καθ' όλη τη διάρκεια του Μαΐου του 2014 εξελίχτηκε στη speedex ένα γαϊτανάκι αφόρτων εργοδοτικών πιέσεων. Με το βλέμμα στραμμένο στην αναδιάρθρωση ή την «ανάπτυξη» αν θέλετε (που είναι και έκφραση του συρμού των αφεντικών) η εταιρεία επεδίωξε επιτυχώς, με προσήλωση στο στόχο της, να ξεφορτωθεί ένα μέρος από τους παλαιότερους και ακριβότερους εργαζόμενους για να μπορέσει ελεύθερα στο άμεσο μέλλον να προσλάβει νέους και φτηνότερους.

Από την πρώτη στιγμή η συνέλευσή μας παρακολούθησε τα τεκταινόμενα και συνοπτικά είμασταν σε θέση να κάνουμε την εξής εκτίμηση.

Η διοίκηση αφού ανακοίνωνε 14 απολύσεις, δημιουργήσε τον απαραίτητο πανικό και κατάφερε να οδηγήσει 25 εργαζόμενους σε «εθελούσια» έξοδο. Εμείς από την αρχή προτείναμε στους εργαζόμενους να μην υποκύψουν στις πιέσεις και να μην αποδεχτούν ούτε τις απολύσεις, ούτε την εθελούσια έξοδο καθώς και καμία περικοπή σε μισθούς και δικαιώματα. Δυστυχώς ούτε η στάση μας, ούτε η ανάλυσή μας για όσα συμβαίνουν στη speedex, που δημοσιοποιήσαμε με έκτακτο τεύχος της εφημερίδας μας «στο ρελαντί», δεν κατάφερε να αναχαιτίσει το κλίμα πτοπόθειας

και πανικού που έχει περίτεχνα καλλιεργηθεί στις τάξεις των εργαζομένων.

Όσο αφορά το μέλος μας Βασίλη Μ. κινηθήκαμε άμεσα προς την αυτονόητη κατεύθυνση της επιθεώρησης εργασίας προκειμένου να ανακληθεί η ξεκάθαρα καταχρηστική απόλυσή του και σήμερα ο συνάδελφός μας έχει επιστρέψει στη δουλειά με πλήρη αναγνώριση της προϋπηρεσίας του, με τον ίδιο μισθό, το ίδιο ωράριο και χωρίς καμία απολύτως αλλαγή της σύμβασής του ή περικοπή στα εργασιακά του δικαιώματα. Όσο για τους υπόλοιπους συναδέλφους των οποίων τις υποθέσεις χειρίστηκαν το επιχειρησιακό σωματείο της speedex σε αγαστή συνεργασία με το κλαδικό Σ.Ε.Τ.Τ.Ε.Α περιμένουμε τις ανακοινώσεις και τις εκτιμήσεις τους σε σχέση με την υπόθεση.

Τέλος, όσοι ενδιαφέρονται για την πλήρη ανάλυση του σωματείου μας σε σχέση με την εξελισσόμενη αναδιάρθρωση στη speedex τους παραπέμπουμε στο www.sveod.gr όπου και είναι αναρτημένο το έκτακτο τεύχος του ρελαντί.

Νοιάσου για την τάξη σου και όχι για την πάρτη σου

ή τι σχέση έχουν Σ.Β.Ε.Ο.Δ και HitAndRap.

Στις 22 Φεβρουαρίου 2014 η Συνέλευση Βάσης Εργαζόμενων Οδηγών Δικύκλου διοργάνωσε συναυλία οικονομικής ενίσχυσης στο Μηχανουργείο του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου στην Αθήνα με τη σύμπραξη της αυτοοργανωμένης, αντιεμπορευματικής, μουσικής συλλογικότητας Hit & Rap.

Πέρα από το προφανές, (την οικονομική στήριξή μας) η συγκεκριμένη συναυλία όπως και η προηγούμενη που διοργάνωσε στο Ε.Μ.Π στις 21 Σεπτέμβρη του 2013 με τις μουσικές συλλογικότητες Ζωή Τάχα, Προπαγάνδα, Κάλφας και So Uzd έχει και ένα δεύτερο στόχο. Ο στόχος αυτός έχει άμεση αναφορά στις καταστατικές μας αρχές και συγκεκριμένα στο σημείο του καταστατικού που αναφέρει πως στους σκοπούς του σωματείου συμπεριλαμβάνεται «η συνεχής βελτίωση της κοινωνικής, πολιτικής και πολιτιστικής καλλιέργειας των εργαζομένων του κλάδου». (άρθρο 2, παρ.6)

Για μας ο συνδικαλισμός βάσης, ο κινηματικός συνδικαλισμός της οριζοντιότητας και της αντιεραρχίας δεν μπορεί να σταθεί χωρίς το κοινωνικό, πολιτικό και πολιτιστικό του αντίστοιχο.

Για μας συλλογικότητες όπως η Hit & Rap που έχουν αντίστοιχα γυρίσει την πλάτη στην εμπορευματοποίηση της μουσικής, στο life style και τις ακροδεξιές αντιλήψεις είναι φορείς μιας κοινής αντίληψης που εμπνέεται και από την καθημερινότητα του νέου εργασιακού μεσαίωνα που όλοι βιώνουμε.

«Από την καθημερινότητα των ανθρώπων του περιθωρίου και των κατώτερων τάξεων που αρθρώνει πολιτικό λόγο έχοντας ως γενεσιουργό αιτία την αντίδραση και την αντίθεση στην καταπίεση του συστήματος» όπως η ίδια η Hit & Rap αναφέρει στο κείμενο της ταυτότητάς της.

Στη σημερινή συναυλία συναντιόμαστε για να δηλώσουμε με υπερηφάνεια πως πέρα από αυτούς που νοιάζονται για την πάρτη τους υπάρχουν κι εμείς που νοιαζόμαστε για την τάξη μας. Συναντιόμαστε για να ενισχύσουμε τους συντροφικούς μας δεσμούς, να αναδείξουμε το δικό μας πολιτισμό, τη δική μας κουλτούρα που κινείται πέρα από το χρήμα και το κέρδος, πέρα από το life style εκεί που ο κόσμος της αντίστασης και της αμφισβήτησης ζει και αναπνέει χωρίς να αναζητά την επιβεβαίωση της ύπαρξής του στην τηλεοπτική, ραδιοφωνική ή με οποιοδήποτε τίμημα μιντιακή του απεικόνιση.

Κάθε συναυλία οικονομικής ενίσχυσης για οποιαδήποτε κινηματική ανάγκη έχει τη δική της ξεχωριστή σημασία και κάθε φορά δίνει το στίγμα της κινηματικής αντίληψης της συλλογικότητας που τη διοργανώνει. Εμείς σαν συνδικαλιστές βάσης για ακόμη μια φορά συνειδητά επιδιώξαμε να βρεθούμε με μια μουσική συλλογικότητα που έχει αίσθηση της ταξικής και της κινηματικής της θέσης. Επιδιώξαμε συνειδητά να βρεθούμε με μια ακόμη συλλογικότητα που συνθέτει το πολιτικό μας αντίστοιχο για να συνδιαμορφώσουμε τη σημερινή εκδήλωση εμπλουτίζοντας τον ενδοκινηματικό διάλογο.

Όπως ακριβώς (χωρίς να ετεροκαθοριζόμαστε από την κυρίαρχη συνδικαλιστική κουλτούρα), συμμετέχουμε στην παραγωγή της ανάλυσης και τη δράση του συνδικαλισμού βάσης χωρίς επαγγελματίες και ειδικούς, στη σημερινή εκδήλωση θέλουμε να αναδείξουμε το δικό μας ήχο και στίχο, να χορέψουμε με τα δικά μας βήματα.

Να αναδείξουμε την κουλτούρα της αυτοοργάνωσης, της συντροφικής αλληλεγγύης, της οριζοντιότητας και της αντιεραρχίας. Την πολιτική, κοινωνική, συνδικαλιστική και πολιτιστική αντίληψη ενός ριζοσπαστικού κινήματος συνειδητά ανταγωνιστικού στον αστικό πολιτισμό της εμπορευματοποίησης, της εξειδίκευσης, της αντιπροσώπευσης και της διαμεσολάβησης.

Η κλάψα τους είναι εμπαιγμός! & η εκμετάλλευσή μας στυγνή

Την ίδια στιγμή που είναι αμέτρητοι οι συνάδελφοι διανομείς που –όταν– πληρώνονται με 2,5 ευρώ ή ακόμα και 2 ευρώ την ώρα, την ίδια στιγμή που η συντριπτική πλειοψηφία των διανομένων χρησιμοποιεί τα δικά της μηχανάκια για εργασία χωρίς να καταβάλλονται από την επιχείρηση: αποζημίωση για το μηχανάκι, βενζίνες, σέρβις και εξοπλισμός προστασίας (κράνος, γάντια, μπουφάν, αδιάβροχο). Την ίδια στιγμή που η εργατώρα συμπιέζεται πάντα προς τα κάτω, «μιας και το μαγαζί δεν βγαίνει» και τα ένσημα δεν αναλογούν σχεδόν ποτέ στις πραγματικές ώρες εργασίας. Την ίδια στιγμή που συνάδελφοι μένουν απλήρωτοι για 2 και 3 μήνες όταν καθημερινά πάνε πάνω από 20 παραγγελίες. Την ίδια στιγμή έρχονται τα στοιχεία των εργοδοτών/ τεχνοκρατών που μαρτυρούν μια αύξηση των επιχειρήσεων εστίασης (σουβλατζίδικα, καφέ, πιτσαρίες κ.α). Είναι χαρακτηριστικό, όπως προκύπτει από το Γενικό Εμπορικό Μητρώο (ΓΕΜΗ), ότι ο αριθμός των εταιρειών εστίασης που άνοιξαν στη χώρα το 10μηνο του 2013 αυξήθηκε κατά 53% σε σχέση με το 2011, φτάνοντας στα 2.836 από 1.853 καταστήματα που ήταν πριν από δύο χρόνια (δες φώτο).

ΕΤΑΙΡΕΙΕΣ ΕΣΤΙΑΣΗΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ	2011		2013 (10μηνο)	
	Νέες άδειες	Κλεισίματα	Νέες άδειες	Κλεισίματα
Fast food με σερβίρισμα	142	30	208	3
Πιτσαρία με σερβίρισμα	170	18	189	9
Σουβλατζίδικα με σερβίρισμα	585	123	686	26
Ουζερί, τσιπουράδικο με σερβίρισμα	262	63	508	9
Σνακ μπαρ με σερβίρισμα	387	78	658	10
Καφεζαχαροπλαστείο με σερβίρισμα	138	27	250	3
Fast food χωρίς σερβίρισμα	53	12	110	4
Ταβέρνα/Πιτσαρία χωρίς σερβίρισμα	16	7	23	2
Σουβλατζίδικο χωρίς σερβίρισμα	76	38	116	5
Πώληση παγωτών/γλυκών χωρίς σερβίρισμα	24	2	88	2
ΣΥΝΟΛΟ	1.853	398	2.836	73

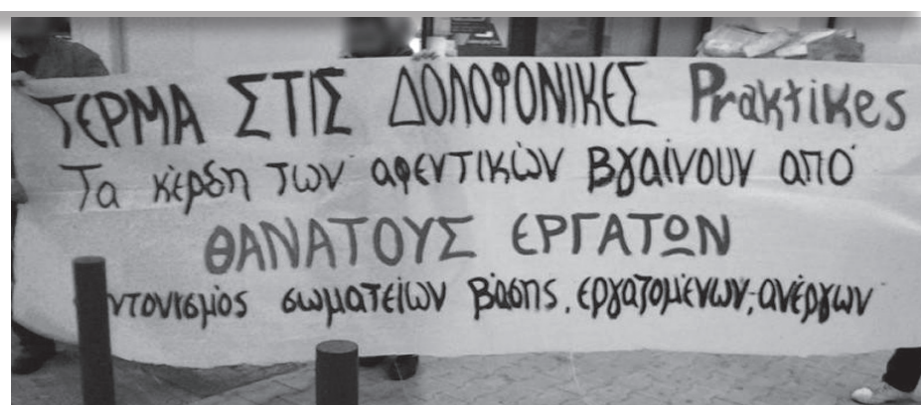
Οι τεχνοκράτες το ερμηνεύουν «ως μια νέα επιχειρηματικότητα, που δίνει απαντήσεις στην οικονομική κρίση και την στενότητα της αγοράς...». Χαρακτηριστικές είναι οι δηλώσεις του προέδρου του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Αθηνών Γιάννη Ρεκλιετή: «Όσοι χάνουν τη δουλειά τους θεωρούν ότι με την ίδρυση ενός καφέ, ή ενός σνακ μπαρ, επανέρχονται γρήγορα στην απασχόληση και εκτιμούν ότι θα κερδίσουν και χρήματα».

Εμείς από την πλευρά μας, βιώνοντας την καθημερινή εκμετάλλευση και καταλήστευση των κεκτημένων μας ως ντελιβεράδες, γνωρίζουμε ότι πάνω στις πλάτες μας κτίζεται για ακόμη μια φορά η «νέα επιχειρηματικότητα». Γνωρίζουμε ότι ενώ αυτοί κερδίζουν χρήματα, συνεχίζουν την κλάψα, την συμπίεση των μισθών, την καταπάτηση των –τσεκουρεμένων- δικαιωμάτων μας. **Γνωρίζουμε ότι όσο τρέχουμε ο καθένας μόνος του, οι εργοδότες μας θα μας κάνουν πατίνια. Η κοροϊδία τους, αλλά η υπομονή και σιωπή μας έχουν όρια, που κατά γενική ομολογία, έχουν ξεχειλώσει...**

PRAKTIKER Hellas

άλλη μια δολοφονία εργάτη.

Στις 3 Φλεβάρη ο 49χρονος εργαζόμενος Στέφανος Β. αυτοκτονεί στο σπίτι του. Έχει προηγηθεί η απόλυση του από το κατάστημα PRAKTIKER του Αιγάλεω δύο μέρες πριν, δηλαδή στις 1 Φλεβάρη. Ο εργαζόμενος είχε πειστεί να υπογράψει νέα μείωση μισθού, αφού στα μέσα Γενάρη είχε ήδη δεχτεί μια μείωση 7%. Η εταιρεία διέδωσε ότι ο Σ.Β ήταν υπόλογος κλοπής σε βάρος του καταστήματος, έτσι ο εργαζόμενος είχε συναινέσει στην παραίτησή του, ώστε η PRAKTIKER να μην κινηθεί ποινικά εναντίον του... Μια τακτική που η εταιρεία έχει ακολουθήσει και άλλες φορές στο παρελθόν. Επίσημα ανακοίνωσε ότι ο εργαζόμενος παραιτήθηκε για προσωπικούς λόγους.

Όμως ποιος εργαζόμενος παραιτείται στις μέρες μας όπου η ανεργία καλπάζει; Ποιος εργαζόμενος παραιτείται όταν έχει ήδη μοιραστεί το άγχος της επιβίωσης του με τους συναδέλφους του; Ποιος εργαζόμενος παραιτείται από μια εταιρεία που ήδη απολύει αθρόα το προσωπικό της (πάνω από 350 απολύσεις τα 3 τελευταία χρόνια); Η εταιρεία πάντως φρόντισε να μην πληρώσει ούτε ένα ευρώ από τα έξοδα της κηδείας, για να αποποιηθεί των ευθυνών της. Κάτι που το φρόντισαν οι συνάδελφοί του, προς τιμήν τους. Από την άλλη, το σωματείο των εργαζομένων εξέδωσε ανακοίνωση για τα παραπάνω με μεγάλη καθυστέρηση στις 14 Φλεβάρη (η κηδεία έγινε στις 8/02), 11 μέρες μετά την αυτοκτονία Σε τέτοια γεγονότα που η εργοδοτική τρομοκρατία και αυθαιρεσία οπλίζει το χέρι του αυτόχειρα τα αντανακλαστικά πρέπει να είναι πιο άμεσα. Η σιωπή είναι προς οφελος των εργοδοτών και επιβαρύνει ακόμα περισσότερο το κλίμα και αβαντάρει την PRAKTIKER HELLAS. Το σωματείο, δυστυχώς, δεν προέβη σε καμία κινητοποίηση ούτε το μήνα που ακολούθησε. Τι περίμεναν άραγε;

Ευτυχώς για την μνήμη του συνάδελφου Στέφανου Β. και δυστυχώς για την PRAKTIKER HELLAS σε Αθήνα, Βόλο και Θεσσαλονίκη έγιναν κινήσεις προπαγάνδας & αντιπληροφόρησης έξω από τα καταστήματα της PRAKTIKER HELLAS. Στο κατάστημα του Αιγάλεω, πραγματοποιήθηκε πορεία (1η Μάρτη 2014) που καλέστηκε από την τοπική κατάληψη «Σινιάλο» και συμβολικά πετάχτηκαν μπογιές στην εισοδο του καταστήματος.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ στον ολικο αρνητη στρατεύσης και συνδικαλιστή βάσης ΜΙΧΑΛΗ ΤΟΛΗ

Ο Μιχάλης Τόλης είναι ολικός αρνητής στρατεύσης, που αρνείται για ιδεολογικούς λόγους να υπηρετήσει τόσο την υποχρεωτική στρατιωτική θητεία όσο και την τιμωρητική εναλλακτική υπηρεσία. Συνελήφθη στις 3 Ιουνίου 2013, παρέμεινε υπό κράτηση επί δύο ημέρες και προσήχθη ενώπιον στρατοδικείου στις 5 Ιουνίου. Η δίκη του τότε αναβλήθηκε και αφέθηκε ελεύθερος. Τελικά το στρατοδικείο ορίστηκε για τις 14 Μάρτη 2014. Η δίκη διήρκεσε 5 ώρες και ο συνάδελφος καταδικάστηκε σε 8 μήνες φυλακή με ένα χρόνο αναστολή, εξαγοράσιμη προς 5 ευρώ την ημέρα και δικαστικά έξοδα 200 ευρώ.

Η "Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Οδηγών Δικύκλου" εξέδωσε ψήφισμα αλληλεγγύης που κατατέθηκε στο στρατοδικείο. Ακολουθεί το ψήφισμά:

Για μας η επιλογή του συναδέλφου Μιχάλη είναι μια ξεκάθαρη διεθνιστική, ταξική θέση που τιμά τους αγώνες του παρελθόντος και νοηματοδοτεί το παρόν και το μέλλον της εργατικής τάξης και του εργατικού κινήματος.

Η επιλογή του συναδέλφου μας είναι δείγμα της υψηλής του ταξικής συνείδησης, που δεν του επιτρέπει να υπηρετήσει το στρατό όλων αυτών που έχουν οδηγήσει ενάνιστι εκατομμύριο ταξικά μας αδέρφια στην ανεργία και τη φτώχεια και χιλιάδες άλλους στην παραίτηση και την αυτοκτονία. Ο Μιχάλης δεν φυγομαχεί. Αντιθέτως παίρνει θέση μάχης στο πλευρό των καταπιεσμένων, στο πλευρό των αντιστεκόμενων, στο πλευρό των απεργών, των εργαζόμενων και των άνεργων που έχουν ματοκυλίσει και πνίξει στα χημικά οι στρατιές των Μ.Α.Τ και τα κάθε λογής στρατιωτικοποιημένα σώματα ασφαλείας.

Τα τελευταία χρόνια, ο Μιχάλης όπως κι εμείς βιώνει καθημερινά την υποτίμηση της εργασίας, την υποτίμηση της ίδιας της ζωής που επιβάλλονται με λύσσα από μια στρατιωτικοποιημένη αστυνομία που φέρει περήφανα το εθνόσημο στη στολή της, αρκετές φορές δίπλα-δίπλα με λογίων φασιστοσύμβολα, που γρυλίζει απέναντι στο δίκιο της κοινωνίας σα χιτλερική ύαινα και λειτουργεί σα στρατός κατοχής ενάντια στους πολίτες της χώρας, ενάντια στην κοινωνία που υποτίθεται πως υπηρετεί.

Δεν τρέφουμε αυταπάτες. Για το Μιχάλη αλλά και για μας έτσι ήταν πάντα. Από τη μια ο κόσμος της εργασίας, όλοι αυτοί που με τον ιδρώτα μας παράγουμε τον πλούτο και την ομορφιά αυτού του κόσμου κι από την άλλη οι στρατοί, οι αστυνομίες και τα συμφέροντα που υπηρετούν. Στις 6 Μαρτίου του 1910 στο Κιλενέρ οι στρατιώτες πυροβόλησαν τους κολίγους που ήθελαν να σπάσουν τις αλυσίδες της σκλαβιάς με αποτέλεσμα να δολοφονήσουν δύο αγρότες και να τραυματίσουν δεκάδες άλλους, στις 21 Αυγούστου του 1916 στη Σέριφο επενέβη η χωροφυλακή και με διαταγή του επικεφαλής της άνοιξε πυρ κατά των απεργών που εμπόδιζαν τη φόρτωση του μεταλλεύματος με αποτέλεσμα να σκοτωθούν τέσσερις εργάτες, στις 23 Αυγούστου του 1923 στη μεγάλη απεργία στο Πασαλιμάνι του Πειραιά δολοφονήθηκαν από το στρατό και την αστυνομία 11 εργάτες, στις 9 Μαΐου του 1934 στην απεργία των εργατών στο λιμάνι της Καλαμάτας έχασαν τη ζωή τους από πυρά του στρατού

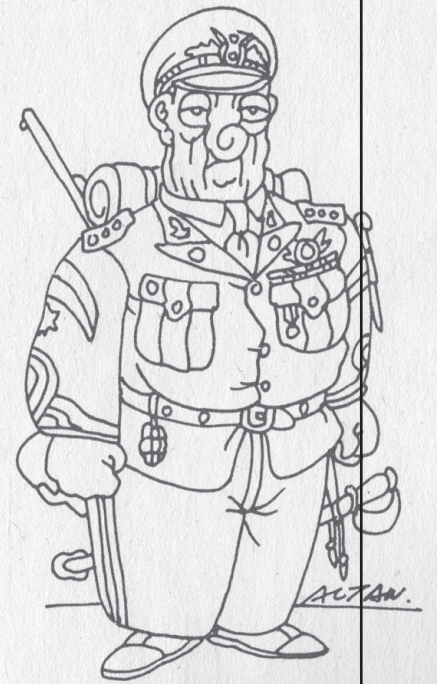
αρχικά 5 λιμενεργάτες και στη συνέχεια άλλοι δύο κάτοικοι της πόλης, την άνοιξη του 1936 στη Θεσσαλονίκη χρησιμοποιήθηκε και η αστυνομία και ο στρατός ενάντια στους απεργούς με τελικό απολογισμό τουλάχιστον 12 νεκρούς και 300 τραυματίες. Παντού και πάντα στρατός κι αστυνομία ενάντια στο δίκιο, όπου κι όποτε χρειάστηκαν το δολοφονικό τους χέρι τα παράσιτα αυτού του κόσμου είτε λέγονταν κοτσαμπάσπδες, τσιφλικάδες, αφέντες, αριστοκρατία, εργοδότες ή αστική τάξη. Στο όνομα πάντα του νόμου και της τάξης μιας αισχρής μειοψηφίας τυρράνων, του νόμου της απληστίας των ιδιοτελών τους συμφερόντων και την τάξη της βίας και του αίματος των ένοπλων ενάντια στους άοπλους.

Θα μπορούσαμε να γράφουμε και τελειωμό τα κείμενά μας να μην έχουν γιατί το μελάνι μας πηγάζει από το αίμα των αγώνων της τάξης μας για γη και ελευθερία. Γι' αυτό θα κλείσουμε με λίγα λόγια από τη δήλωση ολικής άρνησης του ίδιου του Μιχάλη:

«Εσείς, τα αφεντικά αυτού του κόσμου, μαζί με τους κοινωνικούς σας συμμάχους, έχετε περισσότερες και ιδιοκτησίες να υπερασπιστείτε, συμφέροντα και σφαίρες επιρροής να επεκτείνετε, επιχειρηματικές ευκαιρίες να αρπάξετε, πλουτοπαραγωγικές πηγές να κατακτήσετε, εθνική, περιφερειακή ή υπερεθνική κυριαρχία να διατηρήσετε, business και τράπεζες να επεκτείνετε, ανθρώπινη εργασία να εκμεταλλευτείτε, ανθρώπινη ζωή να θερίσετε. Εμείς, οι εκμεταλλεζόμενοι αυτού του κόσμου, τι από όλα αυτά έχουμε να κάνουμε; Τι από όλα αυτά μας ενώνει στο στρατόπεδο σας; Ποια συμφέροντα θα μας βάλουν δίπλα-δίπλα για να τα υπερασπιστούμε; Τι από όλα αυτά θα μας φέρει πιο κοντά στην απόλυτη ισότητα, την ελευθερία και την παύση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο;»

ΚΑΜΙΑ ΔΙΩΞΗ ΣΤΟ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟ ΜΑΣ, ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΗ ΒΑΣΗΣ ΚΑΙ ΟΛΙΚΟ ΑΡΝΗΤΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ, ΜΙΧΑΛΗ ΤΟΛΗ.

ΤΕΛΟΣ ΠΑΝΤΩΝ,
ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΠΟΛΕΜΟ
Ή ΝΑ ΝΤΥΘΩ ΣΠΟΡ;

Ανδρέα Κουρή μην ξεχνάς μας χρωστάς...

Τον Δεκέμβριο του 2011 δηλώσαμε στον ιδιοκτήτη των Metropolis Ανδρέα Κουρή ότι στο δρόμο και στα δικαστήρια θα μας βρίσκει συνέχεια μπροστά του. Ανυποχώρητοι και αποφασισμένοι εξακολουθούμε να τηρούμε αυτήν την υπόσχεση διεκδικώντας τους μισθούς και τις αποζημιώσεις μας μέχρι και σήμερα. Έτσι, δυο χρόνια και πλέον μετά, την Τρίτη 11 Μαρτίου 2014, πιστοί στο ραντεβού μας πραγματοποιήσαμε μια ακόμη συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από το σκυλομάγαζο που ο Ανδρέας Κουρής, ιδιοκτήτης του MAD TV διοργάνωσε για δεύτερη χρονιά τον ελληνικό τελικό της Eurovision. Μια διοργάνωση που παραχωρήθηκε και φέτος απευθείας και με αδιαφανείς διαδικασίες από την Δημόσια Τηλεόραση στον Ανδρέα Κουρή.

Οι συγκεντρωμένοι απολυμένοι των Metropolis με την στήριξη πρωτοβάθμιων σωματείων, συνελεύσεων γειτονιάς και συλλογικοτήτων παραμείναμε στο χώρο της φιέστας για περίπου δύο ώρες και παρά το τσουκτερό κρύο. Για ακόμα μια φορά, δυσανάλογα και υπερβολικά μεγάλος αριθμός αστυνομικών δυνάμεων των ΜΑΤ, ως προς τον χαρακτήρα της συγκέντρωσης διαμαρτυρίας, κλήθηκε να «προστατεύσει» τον Ανδρέα Κουρή, γενώντας και πάλι την απορία ποιοι φυλάνε ποιόν και από ποιους. Διότι, καταντάει γελοίο, αντιφατικό και συνάμα εξοργιστικό να προστατεύεται ένας επώνυμος μεγαλοεπιχειρηματίας που παραβιάζει τον ακρογωνιαίο λίθο της μισθωτής εργασίας στον οποίο προβλέπεται ακόμη η... καταβολή δεδουλευμένων.

[..]

Καθ' όλη της διάρκειας της διαδήλωσης έξω από τη φετινή Eurovision επικράτησε έντονος παλμός, παρά το γεγονός ότι οι αστυνομικές δυνάμεις ενισχύθηκαν περαιτέρω με νέες πάνοπλες διμοιρίες. «Πίσω απ' τα φώτα και τα βραβεία, απλήρωτοι εργαζόμενοι φτώχεια κι ανεργία», «Να κάνεις φιέστες ξέρεις και Eurovision πας, Κουρή δώσε μας τώρα αυτά που μας χρωστάς», «Της Eurovision είμαστε εμείς οι χορηγοί, άνεργοι απλήρωτοι όλοι απ' τον Κουρή», «Κρατάμε γερά, ούτε βήμα πίσω, όσα μας χρωστάς δεν θα στα χαρίσω», «Ούτε στα Metropolis, ούτε και πουθενά, καμιά ειρήνη με τα' αφεντικά», είναι κάποια από τα συνθήματα που φωνάχτηκαν.

Και επειδή θεωρούμε ότι απέναντι στην εργοδοτική ασυδοσία κανείς δεν πρέπει να είναι μόνος του και ότι η διασύνδεση των εργατικών αγώνων είναι επιβεβλημένη, ολοκληρώσαμε τη διαδήλωση αποχωρώντας συντεταγμένα με πορεία που διέσχισε τον Κεραμεικό και κατέληξε στο μεζεδοπωλείο «Σαλατίν», όπου εδώ και λίγους μήνες το Σωματείο Σερβιτόρων Μαγείρων και αλληλέγγυοι/ες δίνουν επίσης ένα δυναμικό αγώνα, ζητώντας την ανάκληση των απολύσεων τριών εργαζομένων. Με αυτή μας την κίνηση συμπαρασταθήκαμε με τη σειρά μας σε έναν ακόμη εργατικό αγώνα που βρίσκεται σε εξέλιξη.

Καταλήγοντας, δεν έχουμε παρά να υπενθυμίσουμε στον Ανδρέα Κουρή ότι τα σόου που διοργανώνει τα κάνει με τα δικά μας λεφτά, με το δικό μας ιδρώτα. Η απλήρωτη εργασία μας και οι αποζημιώσεις που μας οφείλει εξακολουθούν να παραμένουν οι βασικοί χρηματοδότες της Eurovision, των Madwalk και των Mad Music Awards.

Με όπλα μας την αλληλεγγύη και την αξιοπρέπεια συνεχίζουμε ανυποχώρητοι/ες τον αγώνα μας μέχρι την ολοκληρωτική του δικαίωση

Απολυμένοι/ες καταστημάτων Metropolis

ΚΑΝΕΝΑΣ συνάδελφος διανομέας δεν είναι μόνος του. ούτε στα Γιάννενα

Παρέμβαση της Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων
Διανομέων Ιωαννίνων στο μαγαζί Bruno για απόλυση
εργαζομένου-μέλους του σωματείου

Η εργοδοσία της επιχείρησης "Bruno Coffee Stores" στα Ιωάννινα στις 22 Μαρτίου απέλυσε διανομέα συνάδελφό μας ,μέλος του σωματείου ΣΒΕΔΙ, επικαλούμενη τη γνωστή και εξοργιστική, σε εμάς, καραμέλα των αφεντικών πως "έχει πέσει η δουλειά". Οι πραγματικοί και ξεκάθαροι λόγοι της απόλυσης του συναδέλφου ήταν η συνδικαλιστική του δράση και στάση καθώς και οι νόμιμες διεκδικήσεις του γι' αυτόν και για τους συναδέλφους του στην επιχείρηση (δώρο Χριστουγέννων, δώρο Πάσχα, επίδομα αδειάς, μηχανάκι, βενζίνη).

Έπειτα από την απόλυση του συναδέλφου μας ακολούθησαν 4 μαζικές παρεμβάσεις (50-60 άτομα), 3 στα Ιωάννινα από το ΣΒΕΔΙ και αλληλέγγυο κόσμο και μία στη Θεσσαλονίκη από το Σωματείο Σερβιτόρων Μαγείρων Θεσσαλονίκης, έξω από καταστήματα της αλυσίδας Bruno, πετάχτηκαν τρικάκια, μοιράστηκαν κείμενα του σωματείου σε πελάτες και περαστικούς, κρεμάστηκαν πανό, φωνάχτηκαν συνθήματα. Έπειτα από 4 παρεμβάσεις, εκατοντάδες κείμενα και χιλιάδες τρικάκια, έγινε η επαναπρόσληψη του συναδέλφου μας.

Τα αφεντικά της επιχείρησης έπειτα από διαπραγματεύσεις με το διανομέα και μέλη του σω-

ματείου, στις 14 Απρίλη επαναπροσέλαβαν το συνάδελφο, αφού ζητήσαμε να δεσμευτούν πως δεν θα απολύσουν άλλο συνάδελφο από την επιχείρηση, και μαζί με την επαναπρόσληψη ικανοποιήθηκαν και οι διεκδικήσεις του διανομέα που είναι και πάγια αιτήματα του σωματείου μας. Ποια είναι αυτά; Πλέον ο συνάδελφος εργάζεται με τον εξοπλισμό να παρέχεται απο την ίδια την επιχείρηση δηλαδή το μηχανάκι, τα αδιάβροχα, το μπουφάν και το κράνος. Τα έξοδα κίνησης, η βενζίνη, προστίθονται πλέον στα συνολικά έξοδα του καταστήματος και όχι από τη τσέπη του διανομέα καθώς και τα service στο μηχανάκι είναι αποκλειστική ευθύνη της επιχείρησης! Πέρα όμως από την ικανοποίηση όλων των παραπάνω, ο συνάδελφος συνεχίζει και εργάζεται με το ίδιο μεροκάματο που έπερνε και πριν την απόλυσή του όπως επίσης

και με την καταβολή από την εργοδοσία ΟΛΩΝ των νόμιμων επιδομάτων-δώρων (δώρο Πάσχα, δώρο Χριστουγέννων, επίδομα καλοκαιριού, επίδομα αδειάς κ.ά.).

Στην εποχή που διανύουμε, με την ανεργία αλλά και τη μαύρη εργασία να αυξάνουν, με τα κεκτημένα χρόνων των εργαζομένων να χάνονται σε μία νύχτα και με τα αφεντικά να "κόβουν και να ράβουν" στα μέτρα τους τις συνθήκες εργασίας και τα μεροκάματα των εργαζομένων η λύση σίγουρα δεν είναι να σκύψουμε το κεφάλι και να πούμε "δόξα το θεό που έχουμε δουλειά και βγάζουμε και ένα μεροκάμα-

το". Δε πρέπει να ενδώσουμε στους εκβιασμούς και τα διλλήματα των αφεντικών αλλά θα πρέπει να οργανωθούμε, εμείς οι εργαζόμενοι, σε σωματεία βάσης και να συλλογικοποιήσουμε τα προβλήματά μας, οριζόντια και αμεσοδημοκρατικά. Με συλλογικούς αγώνες των εργαζομένων μπορούν να κερδηθούν πολλά και να διεκδικήσουμε περισσότερα. Εξάλλου σκοπός δεν είναι να αλλάξουμε επάγγελμα αλλά να αλλάξουμε το επάγγελμα!

πρωτοβάθμιο σωματείο:
Συνέλευσης Βάσης Εργαζομένων
Διανομέων Ιωαννίνων
(<http://svedi2012.blogspot.gr/>)

έχουμε και λέμε:
απολύσεις...
δε γίνονται δεκτές

καλά, εκείνον τον διανομέα τον πήραν πίσω πίσω στη δουλειά

είδες τι σου κάνει η αλληλέγγυη αγάπη μου,

Επαναπροσλήφθηκε ο συνάδελφος διανομέας στο κατάστημα Bruno coffee stores στα Ιωάννινα

Ύστερα από μαζικές παρεμβάσεις του σωματείου μας και αλληλέγγυων, η εργοδοσία πήρε πίσω την απόλυση και δέχτηκε να πραγματοποιήσει όλα τα αιτήματα που είχαν τεθεί από τον συνάδελφο

ΣΥΛΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟΡΓΑΝΩΜΕΝΑ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ ΣΤΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΤΗΣ ΔΟΥΛΕΙΑΣ

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΟΠΛΟ ΜΑΣ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΙΣ ΟΡΕΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Συνέλευση Βάσης Εργαζομένων Διανομέων Ιωαννίνων / svedi2012.blogspot.gr

Την 1η Μάν

βρεθήκαμε για άλλη μια φορά στο δρόμο. Είχαμε καλέσει μοτοπορεία που κατευθύνθηκε προς το Μαρούσι, περνώντας από Αμπελόκηπους, Ελληνορώσων, Ν. Ψυχικό, Χαλάνδρι, Πολύδροσο Χαλανδρίου και φτάσαμε Μαρούσι, όπου πραγματοποιήσαμε στάση και μια ώρα παρέμβαση στο cafe scherzo.

Εδώ να κάνουμε μια παρένθεση για να πούμε δυο λόγια για αυτήν την υπόθεση και ποιοι λόγοι μας οδήγησαν στην εν λόγω συγκέντρωση. Ο ιδιοκτήτης της εν λόγω καφετέριας (ονομάζεται Τυρολόγος), -πλησίον του ηλεκτρικού σταθμού Αμαρουσίου (Βορέα 8)- απασχολούσε έναν εργαζόμενο τον Γιασίρ, όπου για 12ωρη & 7ήμερη εργασία του έδινε 10 ευρώ! και αυτά όχι πάντα. Όταν ο εργαζόμενος αποφάσισε να διεκδικήσει τα δεδουλευμένα του ο Τυρολόγος τον έκλεισε σ' ένα δωμάτιο, τον έδειρε και του έκλεψε τα 200 ευρώ που είχε πάνω του. Σημαντική λεπτομέρεια είναι, ότι ο συνάδελφος είναι από το Αφγανιστάν και ο Τυρολόγος πόνταρε στην τρομοκρατία

και στο ρατσιστικό κράτος, ώστε ο Γιασίρ να φοβηθεί και να θάψει το γεγονός. Έλα που λογάρισε «χωρίς τον ξενοδόχο». Ο Γιασίρ απευθύνθηκε στο σωματείο Σερβιτόρων Μαγείρων και σε τοπικές συλλογικότητες που άμέσως βρέθηκαν στο πλάι του. Ο Γιασίρ διεκδικεί τα δεδουλευμένα του και έχει καταθέσει μήνυση για τον ξυλοδαρμό και την κλοπή. Από τον Φλεβάρη, που γνωστοποιήθηκε το θέμα του καφέ scherzo και του εργοδοτικού τραμπουκισμού, έως τώρα έχουν πραγματοποιηθεί δεκάδες παρεμβάσεις από το σωματείο σερβιτόρων μαγείρων, από τις τοπικές συλλογικότητες και από αλληλέγγυα άτομα.

Μετά την μία ώρα παρέμβαση στο κατάμεστο από κόσμο, Μαρούσι, συνεχίσαμε την μοτοπορεία μας και μέσω της Λεωφ. Ηρακλείου και της οδού Πατησίων επιστρέψαμε στο Πεδίον του Άρεως, όπου και διαλυθήκαμε. Καθ' όλη τη διάρκεια της μοτοπορείας πετούσαμε τρικάκια για την ACS Αλίμου -Γλυφάδας και φωνάζαμε συνθήματα για την εργατική πρωτομαγιά και τις ταξικές διεκδικήσεις. Στην μοτοπορεία καλούσε και το σωματείο Σερβιτόρων

ΜΟΤΟ ΠΟΡΕΙΑ 1η Μάν
Πεδίον του Άρεως
Άγαμα κων/νου
12:00

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΒΑΣΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΟΔΗΓΩΝ ΔΙΚΥΚΛΟΥ

Διανομείς-ντελιβεράδες//Courier//Εξωτερικοί

ΖΗΤΩ η πρωτομαγιάτικη ΑΠΕΡΓΙΑ

Από τον αγώνα δρόμου για επιβίωση
στο ΔΡΟΜΟ του ΑΓΩΝΑ
για ΖΩΗ & ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Pizza Domino's: Ο καθημερινός αγώνας για επιβίωση γίνεται reality show

Στα μέσα Μαΐου η Pizza Domino's έστειλε οδηγία προς όλα τα καταστήματα της (franchise και μητρικά) απαιτώντας από τους διανομείς να φωτογραφηθούν ώστε να αναρτήσουν την φωτογραφία τους στο σάιτ της εταιρείας, ώστε ο πελάτης που παραγγέλνει, να μπορεί να ξέρει την φάτσα και το όνομα του διανομέα που του φέρνει την παραγγελία και να τον βαθμολογεί στο σάιτ. Στο άκουσμα της παράνομης οδηγίας αρκετοί διανομείς δυσανασχέτησαν και κάποιοι - προς τιμήν τους- αρνήθηκαν ευθέως να υπακούσουν. Σε κάποια καταστήματα, οι εργαζόμενοι αιφνιδιαστικά, φόρεσαν καθαρά μπουφάν, που τους έδωσαν οι εργοδότες, κτενίστηκαν και στήθηκαν στον τοίχο για φωτογραφία μην έχοντας το χρόνο να σκεφτούν τι τους ζητείται.

Μόλις το μάθαμε στο σωματείο επισκεφτήκαμε την επιθεώρηση εργασίας και την αρχή προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (ΑΠΔΠΧ). Η πρώτη υπηρεσία, θέλοντας να μας ξεφορτωθεί, δήλωσε αναρμόδια- πράγμα που δεν ισχύει, σύμφωνα με την νομική υπηρεσία της ΑΠΔΠΧ. Αντιθέτως η ΑΠΔΠΧ μας επιβεβαίωσε το αυτονόητο: **Ο εργαζόμενος ΔΕΝ ΥΠΟΧΡΕΟΥΤΑΙ ΝΑ ΑΝΑΡΤΕΙ ΣΕ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΤΗΝ ΦΑΤΣΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΑΛΛΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΤΟ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΚΑΙ ΟΠΟΙΟΣ ΤΟ ΕΚΑΝΕ ΧΩΡΙΣ ΤΗΝ ΘΕΛΗΣΗ ΤΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΖΗΤΗΣΕΙ ΝΑ ΤΑ ΑΠΟΣΥΡΟΥΝ.** Η Pizza Domino's βλέποντας τις αντιδράσεις των διανομέων της αλλά και αντιλαμβανόμενη το μέγεθός της "πατάτας" που πάει να διαπράξει, μετά

από 3-4 μέρες έστειλε νέα οδηγία που ξεκαθάριζε ότι είναι προαιρετική η ανάρτηση της φάτσας και των προσωπικών δεδομένων των διανομέων.

Στην οδηγία που στάλθηκε η Pizza Domino's ανέφερε τα εξής: "Η εφαρμογή αυτή παρέχει τα δυο σημαντικά πλεονεκτήματα: ΑΣΦΑΛΕΙΑ, αφού θα ξέρει ο πελάτης σε ποιον

ανοίγει την πόρτα του και ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ, αφού θα μπορεί να κάνει rated τον οδηγό (αν είναι ευγενικός και άλλα), ώστε να βελτιωθεί ή να επιβραβευθεί". Έτσι λοιπόν για την Pizza Domino's οι εργαζόμενοι φαίνεται να είναι αντικείμενα προς αξιολόγηση και δεδομένα προς επεξεργασία, ενώ οι πελάτες να παίρνουν το ρόλο του κριτή σε κάποιο reality show. Για εμάς, δεν τίθεται θέμα ασφάλειας των πελατών, μιας και οι εργαζόμενοι φορούν και φέρουν διακριτικά της εταιρείας και τα στοιχεία τους είναι γνωστά στην εταιρεία, ενώ δεν γνωρίζουμε να έχει υπάρξει περιστατικό όπου ο πελάτης κινδύνεψε από διανομέα της Pizza Domino's. Αντίθετα, αυτοί που βιώνουν ανασφάλεια και κίνδυνο είναι οι διανομείς, που οδηγούν κάτω από μεγάλη πίεση, μέσα σε άθλιους, γεμάτους λακκούβες και κακοτεχνίες δρόμους, κάποιες φορές ανασφάλιστοι, χωρίς καν να παίρνουν επίδομα επικινδυνότητας, με ωρομίσθιο πείνας και ελαστικό ή σπαστό ωράριο, που τους επιβάλλονται διάφορες εργασίες εντός των καταστημάτων άσχετες με το αντικείμενο της διανομής... Για όλα αυτά, η Pizza Domino's έχει άραγε να προτείνει κάποια "εφαρμογή";.

Θα είμαστε σε επιφυλακή για παρόμοιες "έξυπνες εφαρμογές"

Να τους βγάθουμε το Μάτι...

(Λίγα λόγια για την ηλεκτρονική επιτήρηση στην δουλειά)

Οι κάμερες στους χώρους εργασίας έχουν γίνει καθεστώς εδώ και καιρό.

Κάμερες που εστιάζουν στα πόστα των εργαζομένων για να μας υπενθυμίζουν ότι το το ΜΑΤΙ του αφεντικού είναι στραμμένο πάνω μας όλες τις ώρες που απασχολούμαστε (εργαζόμαστε) ακόμα και αν ο ίδιος δεν είναι στον χώρο εργασίας. Η ηλεκτρονική επιτήρηση από το μεγάλο αδελφό προκαλεί πρόσθετο άγχος και αυξάνει σε εξοντωτικούς ρυθμούς την εντατικοποίηση της δουλειάς που καλούμαστε να κάνουμε με τους μισθούς πεινάς. Οι συνάδελφοι κούριερ βιώνουν την εντατική παρακολούθηση και μέσω των μηχανημάτων

PDA και το σωματείο μας έχει δώσει τον αγώνα του για την κατάργησή τους, χωρίς να έχουμε δικαιωθεί, έως τώρα.

Πολλά είναι τα καταστήματα εστίασης, όπως αυτά της Pizza FAN, που οι κάμερες είναι τοποθετημένες χωρίς να αφήνουν κανένα «τυφλό» σημείο και οι εργαζόμενοι να νιώθουν διαρκώς την παρακολούθηση. Ενώ η σχετική νομοθεσία ορίζει, πως οι κάμερες μπορούν να υπάρχουν στις εισόδους των καταστημάτων ή να επιτηρούν το ταμείο και όχι την ή τον ταμιά.

Έπειτα από καταγγελία για συγκεκριμένη πιτσαρία (Pizza FAN Σεπολίων) η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (ΑΠΔΠΧ) μετά από έλεγχο, εξέδωσε απόφαση στις 27-01-2014 και διέταξε την «αποκαθίλωση» καμερών που υπήρχαν στο κατάστημα, επιβάλλοντας πρόστιμο 2.000 ευρώ στον ιδιοκτήτη της και παράλληλα τον υποχρέωσε να καταστρέψει τις βιντεοκασέτες, με τα προσωπικά δεδομένα των εργαζομένων, που διατηρούσε. Για την ιστορία, ο εργοδότης είχε εγκαταστήσει τρεις κάμερες στον χώρο παρασκευής και μία στον διάδρομο. Ταυτόχρονα όλες οι κάμερες είχαν τη δυνατότητα λήψης ήχου, εστίασης και στρέψης, ενώ υπήρχε και χειριστήριό τους. Στο κατάστημα δεν υπήρχαν ενημερωτικές πινακίδες για την λειτουργία των μηχανών και δεν είχε πάρει την απαιτούμενη άδεια από

την Αρχή. Το καθένα από τα παραπάνω - πόσο μάλλον όλα μαζί- τον καθιστούσαν παράνομο. Το παραπάνω αποτελεί τρανταχό παράδειγμα της αυθαιρεσίας από πλευράς εργοδοτών. Τόσα χρόνια η ΑΠΔΠΧ κάνει τα «στραβά μάτια». Ως πελάτες δεν είχαν διαπιστώσει το μέγεθος της παρανομίας; Το αποτέλεσμα είναι να υπάρχουν αμέτρητα καταστήματα που εφαρμόζουν με το «έτσι θέλω» τεχνικές ελέγχου και επιτήρησης, πατώντας είτε στην άγνοια μας, είτε στον εκβιασμό της απόλυσης σε περίπτωση που διαμαρτυρηθούμε. Δεν πιστεύουμε ότι οι εργοδότες θα συμμορφωθούν με την σχετική νομοθεσία και με τις αποφάσεις της ΑΠΔΠΧ. **Οι εργοδότες έχουν αποδείξει ότι ξέρουν να γράφουν μια χαρά, εκεί που δεν πιάνει μελάνι, την εργατική νομοθεσία όταν οι εργαζόμενοι σιωπούμε.** Όπως και η Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα, «κάνει τον Αλέκο» στην ύπαρξη και χρήση του PDA, παρά την προσπάθεια που έχει γίνει από το σωματείο μας να αποδείξει ότι το PDA είναι ενσωματωμένος ρουφιάνος που ελέγχει, επιτηρεί και αξιολογεί τον συνάδελφο κούριερ.

Τελειώνοντας παραθέτουμε τι προβλέπει η απόφαση της ΑΠΔΠΧ με αφορμή την συγκεκριμένη πιτσαρία γιατί η γνώση των δικαιωμάτων μας είναι δύναμη...

- Απαγορεύεται η λειτουργία των καμερών σε χώρους εστίασης και αναψυχής, στα δοκιμαστήρια, στις τουαλέτες και στους χώρους όπου εργάζονται υπάλληλοι καταστήματος και δεν είναι προσιτοί στο κοινό.
- Δεν επιτρέπεται η τοποθέτηση καμερών με σκοπό την επιτήρηση των εργαζομένων εντός των χώρων εργασίας, εκτός σε χώρους που βρίσκονται τα ταμεία επιχειρήσεων ή υπάρχουν χρηματοκιβώτια ή ηλεκτρομηχανικός εξοπλισμός υπό τον όρο όμως ότι οι κάμερες θα εστιάζουν στο αντικείμενο που προστατεύεται και όχι στους χώρους των εργαζομένων ή για την προστασία κρίσιμων χώρων εργασίας, όπως είναι τράπεζες, στρατιωτικά εργοστάσια, κλπ.
- Σε γραφείο επιχείρησης η βιντεοσκόπηση πρέπει να περιορίζεται σε χώρους εισόδου και εξόδου, χωρίς η κάμερα να μπορεί να «βλέπει» συγκεκριμένες αίθουσες γραφείων ή διαδρόμους.
- Τα βίντεο από τις κάμερες πρέπει να καταστρέφονται μέσα σε 15 εργάσιμες ημέρες, ενώ έμπροσθεν του χώρου όπου υπάρχουν οι κάμερες, πρέπει να έχουν αναρτηθεί πινακίδες οι οποίες να αναγράφουν ότι ο χώρος βιντεοσκοπείται.
- Η χρήση καμερών που έχουν τη δυνατότητα να εστιάζουν και να στρίβουν, επιτρέπεται μόνο στις περιπτώσεις κατά τις οποίες ο επιχειρηματίας, καταστηματάρχης, κλπ παρακολουθεί κινήσεις φυσικών προσώπων προκειμένου να επέμβει άμεσα προς αποτροπή κάποιου κινδύνου ή συμβάντος, όπως είναι σε εργοστάσια, αποθήκες, κλπ.
- Απαγορεύεται η επεξεργασία δεδομένων ήχου για το σκοπό της προστασίας προσώπων και αγαθών, ενώ η εγκατάσταση συστήματος καμερών πρέπει να γνωστοποιείται στην Αρχή.

Ολόκληρη η απόφαση εδώ: <http://www.dpa.gr>

ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΕ – ΣΥΝΤΡΟΦΕ ΚΑΙ ΦΙΛΕ ΛΟΥΚΑ

Την Δευτέρα 19 Μάη έφυγε από κοντά μας, εντελώς αναπάντεχα, ο φίλος, σύντροφός και συναδελφός Λουκάς Μιδούχας. Μέλος του σωματείου μας από το 2008. Με το Λουκά βρεθήκαμε δεκάδες φορές σε μοτοπορείες, απεργιακές περιφρουρήσεις, εξορμήσεις, διαδηλώσεις, αφισοκολλήσεις και συγκεντρώσεις. Όλα αυτά τα χρόνια, σπιθαμή προς σπιθαμή, χιλιόμετρα με χιλιόμετρα ψάχναμε μαζί τα μονοπάτια και τα περάσματα στον ατέρμονο δρόμο του αγώνα. Του ταξικού, του αντιφασιστικού, του συνδικαλιστικού αγώνα. Ήταν δίπλα μας με το χαμόγελο, τα σχόλια του, τις παρατηρήσεις του, τις ιδέες του, τα σκίτσα του. Απογοητευτήκαμε, γελάσαμε, κλάσαμε από τα δακρυγόνα, διαφωνήσαμε, πιαστήκαμε αλυσίδες, ζευνυχήσαμε παρέα στην κατελιημένη γάσε τον Δεκέμβρη του 2008, συγκρουστήκαμε για το δίκιο μας... πάντα στην ίδια πλευρά του οδοφράγματος, παλεύοντας για μια κοινωνία δίκαιη, για το τέλος της εκμετάλλευσης, για την αταξική κοινωνία. Τα λόγια δεν φτάνουν να περιγράψουν τα όσα ζήσαμε και τα όσα παλέψαμε όλα αυτά τα χρόνια. Η μνήμη του ζωντανή μέσα στους αγώνες μας. Οι αγώνες μας αποκτήσανε άλλον ένα λόγο για να συνεχίζονται...

Η ΜΝΗΜΗ ΣΟΥ ΖΩΝΤΑΝΗ ΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΕΣ ΜΑΣ

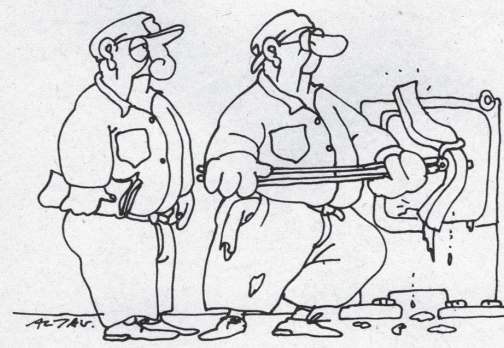
Μια ΑΠΕΡΓΙΑ που κράτησε 7 χρόνια!!!

Η απεργία τον Ιούλη του 2007 στην ACS Π.Ράλλη, τελείωσε στην αίθουσα των δικαστηρίων 10 Μάρτη του 2014!!! Οι συνάδελφοι Α.Γιαννάκης και Κ.Μουτιδής κατηγορούνταν από διευθυντικά στελέχη της εταιρείας για παράνομη βία και παρεμπόδιση απεργοσπαστών που ήθελαν να « δουλέψουν». Θυμίζουμε για όσους δεν γνωρίζουν, ότι η απεργία είχε γίνει ενάντια στις επικείμενες (19) απολύσεις συναδελφών που είχε εξαγγείλει η μητρική εταιρεία (ανάμεσα στους απολυμένους και 3 μέλη του νεοσύστατου τότε σωματείου μας). Τότε είχαμε πείσει δυνατά το επιχειρησιακό σωματείο της ACS για να εξαγγείλει απεργία, κάτι που το πετύχαμε τελικά. Απεργία κηρύξαμε και εμείς εκείνη την μέρα σε ένδειξη συμπαράστασης. Με την πίεση που ασκήθηκε και την επιτυχία της κινητοποίησης, ανακλήθηκαν πάνω από τις μισές απολύσεις. Η συνέχεια αυτής της απεργίας παίχτηκε ουκ ολίγες φορές στα δικαστήρια.

Ας πούμε λίγα λόγια για το συγκεκριμένο δικαστήριο που έγινε σε 3 συνεδριάσεις πράγμα σπάνιο σχετικά με τα εργατικά! Στην πρώτη συνεδρίαση ήρθε μια σημαντική νίκη εκ μέρους των συνηγόρων μας. Αποκλείστηκε η πολιτική αγωγή, από την συνέχεια της διαδικασίας. Το ετεροχρονισμένο ενδιαφέρον της ACS για μία υπόθεση που δεν είχαν καν ασχοληθεί να παρακολουθήσουν οι δικηγόροι της, (γι αυτό και εξαιρέθηκαν από την διαδικασία) αναμφίβολα συνδέεται με τον αγώνα του σωματείου στην Αργυρούπολη που ξεκίνησε τον Αύγουστο του 2013 και συνεχίζεται μέχρι σήμερα. Το δικαστήριο εν συνεχεία και μέχρι την λήξη της συνεδρίας εξέτασε τον μνηστή και βασικό μάρτυρα κατηγορίας της εταιρείας Θεοδώρου. Από την εξέταση αυτή, που ήταν λεπτομερέστατη όσον αφορά τις συνθήκες της απεργίας, την συμπεριφορά των απεργών, την συμμετοχή των εργαζομένων στην απεργία, την παρουσία της αστυνομίας, την διάρκεια της κινητοποίησης, την παρεμπόδιση η όχι εκ μέρους των απεργών ενάντια στους απεργοσπαστές προέκυψε ένα βασικό στοιχείο κατά την γνώμη μας αλλά και για το δικαστήριο. Πως είναι δυνατόν ο μνηστής που ισχυρίζεται ότι χτυπήθηκε και πήγε και στο νοσοκομείο την επόμενη μέρα, να καταθέτει μήνυση μετά από 8 μήνες με παραγγελία της εταιρείας ουσιαστικά

και με δικηγόρους δικούς της κάτι που τελικά το παραδέχθηκε και ο ίδιος! Ήταν τυχαίο άραγε πως η μήνυση έγινε αφού άσκησε αγωγή ο Α.Γιαννάκης (συναδελφός κατηγορούμενος για βιαιοπραγία) εναντίον της ACS ζητώντας την επαναπρόσληψη του!! ΟΧΙ! Η μήνυση έγινε κατά παραγγελία από τον Θεοδώρου ο οποίος ήταν σε διατεταγμένη υπηρεσία από την ACS. **Οι συνάδελφοι και ιδιαίτερα ο Α.Γιαννάκης ήταν στοχοποιημένοι γιατί ήταν στο σωματείο ΣΒΕΟΔ που η εταιρεία σωστά είχε προβλέψει πως δεν ήταν «συνηθισμένο» σωματείο.** Εδώ να επισημάνουμε, ότι η διευθυντική τρόικα της εταιρείας ήταν σύσσωμη στο δικαστήριο σε όλες τις συνεδριάσεις, κάτι που δείχνει κατά την άποψη μας την σημασία που είχε έστω και καθυστερημένα για τα συμφέροντα της εταιρείας η υπόθεση. Στην δεύτερη τώρα συνεδρία εξετάστηκαν αποκλειστικά οι υπόλοιποι μάρτυρες κατηγορίας όλοι μα όλοι στελέχη πρωτοκλασάτα της ACS. Εντύπωση προκαλεί η μετατόπιση του βασικού μάρτυρα της ACS που ξαφνικά δεν γνωρίζει κανέναν από τους κατηγορούμενους!! Στις 10 του Μάρτη λοιπόν το δικαστήριο κλείνει με τις καταθέσεις των μαρτύρων υπεράσπισης, τις απολογίες των συναδελφών και με τις τοποθετήσεις των συνηγόρων μας. Εδώ αναδεικνύεται καθαρά πλέον και η ουσία των μνηύσεων. Να συκοφαντηθούν και να χτυπηθούν εκ μέρους της ACS. Το σωματείο ΣΒΕΟΔ και οι συνάδελφοι μέλη του, ο δίκαιος αγώνας ενάντια στις απολύσεις και την εργοδοτική αυθαιρεσία και εν τέλει το ίδιο το δικαίωμα στην απεργία και στο πως αυτή διεξάγεται! Αυτό είναι για εμάς ο τελικός στόχος των αφεντικών. Το δικαστήριο για το σωματείο είχε από την αρχή την πολιτική του διάσταση και πάνω σε αυτήν παλέψαμε και να αθωωθούν οι συνάδελφοι αλλά και να αναδειχθεί η σημασία που θα είχε μια ενδεχόμενη καταδίκη τους. Θα είχε επιπτώσεις σε όλα τα επίπεδα του αγώνα μας. **Η ACS και η κάθε μεγάλη εταιρεία του χώρου των ταχυμεταφορών θέλει σωματεία ανώδυνα και ελεγχόμενα.** Αυτό, για να μπορεί να διατηρεί την «εργασιακή ειρήνη υπέρ της». Σε αντίθετη περίπτωση, ενός μαχητικού και ασυμβίβαστου σωματείου επιδιώκει την κατάργηση τους!!! Είναι εξάλλου κάτι που το παρακολουθούμε συνεχώς από τα παπαγαλάκια της μαζικής χειραγώγησης.

ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΜΕ
ΝΑ ΤΑ ΡΙΧΝΟΥΜΕ
ΟΛΑ ΣΤ'ΑΦΕΝΤΙΚΑ
ΚΙ ΑΥΤΟΙ, ΤΗ
ΔΟΥΛΕΙΑ ΤΟΥΣ
ΚΑΝΟΥΝ.
ΤΟΤΕ, ΝΑ ΤΑ
ΡΙΧΝΟΥΜΕ
ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ
ΠΟΥ ΕΧΝΟΥΝ Τ'
ΑΡΧΙΑΙΑ ΤΟΥΣ
ΑΠ' ΤΟ ΠΡΩΪ
ΟΣ ΤΟ ΒΡΑΔΥ.

Το «δικαίωμα στην εργασία» κατά την διάρκεια όλων των μεγάλων απεργιακών δράσεων, ήταν το ψωμοτύρι των εγκάθετων της «ενημέρωσης» του λαού που ουσιαστικά πρότειναν.. στην μία κοινωνική ομάδα να φάει την άλλη. Ο κοινωνικός κανιβαλισμός στο μεγαλείο του με έπαθλο; Την πλήρη κατάργηση των δικαιωμάτων των εργατών. Η ιστορία έχει βέβαια φυλάξει μία ξεχωριστή θέση γι αυτούς, το ίδιο και ο λαός. Το σωματείο ΣΒΕΟΔ πάλεψε για όλα αυτά μαζί. Με θέσεις πολιτικές και ξεκάθαρες, δίνοντας μια συνέχεια στους αγώνες, που περνούν από το πεζοδρόμιο και καταλήγουν κάποιες φορές στα δικαστήρια. Με συνέπεια και συνέχεια και μαζί με τους συνηγόρους, αναδείξαμε την πραγματική διάσταση της υπόθεσης. Γιατί την επισφάλεια και την κρίση, που όλοι επικαλούνται τώρα, εμείς τη ζούμε στο πετσί μας χρόνια τώρα. Πάνω μας χτίστηκαν αυτές οι εταιρείες κυριολεκτικά! Το σύστημα δικαιοχρησίας (franchise) είναι το δικό μας μνημόνιο. Τα δικαιώματά μας καταπατούνται από την αρχή της λειτουργίας των ταχυμεταφορών, ταχυφαγείων, γι αυτό συνεχίζουν εν μέσω κρίσης την απρόσκοπτη κερδοφορία τους. Στις πλάτες μας και στην ανυπαρξία δυνατών εργατικών οργανώσεων. **Το δικαστήριο τέλειωσε με την δικαίωση και πλήρη αθώωση των συναδελφών από τις κατηγορίες.** Σαν μία ακόμη παρακαταθήκη αγώνα, που έδειξε ότι με συγκρότηση και προετοιμασία πρέπει να αντιμετωπίζουμε και τα μικρά και τα μεγάλα. Έτσι μόνο, έχουμε ελπίδες να πάμε μπροστά.

18 Μάρτη 2014

Τα ενυπόγραφα κείμενα είτε αφορούν προσωπικές απόψεις, είτε απόψεις επιτροπών εργαζομένων σε χώρους εργασίας, εκφράζουν τις θέσεις των υπογραφομένων και όχι κατ'ανάγκη τις θέσεις της ΣΒΕΟΔ.

Επικοινωνήστε μαζί μας με κείμενα, καταγγελίες, απόψεις, φωτογραφίες, σκίτσα, παράπονα ή σιτιδήποτε άλλο στη διεύθυνση: Ομήρου Σκυλίτση 10, Εξάρχεια Τ.Κ 11743 Αθήνα ή στο τηλέφωνο 210 8822277

Ακόμη μπορείτε να περάσετε μια βόλτα για έναν καφέ και κουβεντούλα στη σαββατιάτικη συνέλευση μας, μετά τις 18:00.

Για τους χαϊ-τεκ στείλτε: sto_reladi@sveod.gr, info@sveod.gr ή σερφάρετε στην ιστοσελίδα μας: www.sveod.gr